

Cuvântul care zidește

FOAIA DUMINICALĂ A PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ”
Anul V Nr. 12 (212) - 22 martie 2015

Tâlcuirea Evangheliei

VINDECAREA FIULUI LUNATIC

DUMINICA A 4-A DIN POST

A Sfântului Ioan Scărarul

SF. SFINȚIT MC. VASILE, PREOTUL DIN ANCIRA;
SF. MC. DROSIDA, FIICA ÎMPĂRATULUI
TRAIAN

Sfântul Ioan Scărarul

S-a născut la sfârșitul secolului al VI-lea în Siria între anii 570-580 și a trecut la cele veșnice în ziua de 30 martie 649.

Lucrarea sa de bază se numește „Scara” inclusă în volumul al IX-lea al Filocaliei. Se crede că ar fi făcut parte dintr-o familie înstărită, care i-a putut facilita accesul la școlile de seamă ale vremii. A îmbrățișat viața monahală de la 16 ani, a fost ucenic al cuviosului Martirie.

S-a retras într-o peșteră unde s-a nevoit pustnicește vreme de 40 ani. La sfârșitul vieții a fost rugat de monahi să primească a fi egumen al mănăstirii Sinai. „Scara dumnezeiescului urcuș” a fost scrisă la rugămintea monahilor din sfânta mănăstire și este un tratat ascetic despre părăsirea păcatelor și învățarea virtuților în vederea obținerii mântuirii. Deși a fost scrisă de Sfântul Ioan din Sinai pentru monahi, a devenit, după Sfânta Scriptură, una din lucrările cele mai importante și mai influente folosită în Biserica pentru povățuirea credincioșilor spre o viață mai bună și plăcută lui Dumnezeu. Scopul tratatului este de a fi un ghid în urmarea unei vieți închinată întrutotul lui Dumnezeu.

Metafora scării, asemănătoare cu cea din viziunea Patriarhului Iacob, este folosită pentru a descrie modul în care cineva poate urca spre Împărăția Cerurilor, începând cu renunțarea la lume și sfârșind în rai împreună cu Domnul.

Lucrarea este împărțită în 30 de capitole sau trepte. A fost tradusă de Sfântul Mitropolit Varlam în limba română la 1680. Apare în volumul IX al părintelui Stăniloae, iar pentru noi cei de la Șerban Vodă este o bucurie să amintim că această lucrare a fost tradusă și de ocrotitorul bisericii noastre, Sfântul Paisie de la Neamț. ❖

Preot Paroh Dinu Pompiliu

Sfânta Evanghelie de azi ne-a prezentat un om care avea un copil bolnav chinat de demoni. Toate mijloacele prin care a încercat necăjitul tată să-și scape copilul au fost zadarnice. Nici la apostoli nu și-a rezolvat problema, căci nici aceștia nu au putut să-i vindece copilul. I-a mai rămas o singură nădejde: Iisus Hristos Proorocul din Nazaret. A îndrăznit și s-a aruncat în genunchi înaintea Mântuitorului și cu lacrimi în ochi l-a rugat zicând: „De poți ceva, ajută-ne, fiindu-ți milă de noi.” (Marcu 9, 22) Și Mântuitorului i-a fost milă și i-a vindecat copilul. Și astfel nefericitul tată și-a văzut copilul sănătos.

Credea și el în Dumnezeu, dar nu până la puterea minunii. Iată deci cât de mare este puterea credinței, toate sunt cu puțință omului credincios. Mântuitorul subliniază încă o dată că astfel de demoni se scot numai cu post și rugăciune. Deci iată cât de important este postul și rugăciunea. De aceea Biserica noastră recomandă postul ca prima poruncă pe care Dumnezeu o dă omului, iar rugăciunea subliniază legătura noastră cu Dumnezeu.

Rugăciunea este armă de nebiruit, pavază sigură care pune pe fugă nu numai pe unii dușmani, ci multe zeci de mii de dușmani. Rugăciunea este capul tuturor faptelor bune și în tărie și în rădăcină. Este mare bunătate că prin ea vorbim cu Dumnezeu (Sfântul Ioan Gură de Aur).

Rugăciunea este pentru sufletul nostru ceea ce este temelie pentru clădire. Prin ea totul se ține, totul devine solid și de nepătruns! Să-i dăm acesteia baza edificării mântuirii noastre și imediat toate virtuțile se vor găsi aici începute și tari.

Totdeauna trebuie să fie rugăciunea unită cu postul. Că acesta este adevărul: ascultă pe Mântuitorul că spune: „Acest neam de draci nu iese decât cu rugăciune și post”, iar despre apostoli se spune: „Rugându-se și postind, i-a încredințat pe ei Domnului în care crezuseră”, și iarăși, apostolul spune: „Să nu vă lipsiți unul de altul numai decât pentru rugăciune și post.” Ai văzut că postul are nevoie de ajutorul dat de rugăciune, că rugăciunile se fac cu mintea trează, atunci mai ales sufletul este mai ușor pentru că nu-l îngreunează nimic, nimic nu-i strivit de povara cea rea a desfătării.

Mai sunt câteva săptămâni, doar o duminică ne mai desparte de sărbătoarea Floriilor, de aceea iubiți credincioși să intensificăm postul și rugăciunea, să ne împărțim toți de Florii că este praznic împărătesc, iar în Săptămână Patimilor să fim prezenți la toate slujbele bisericii, să ne spovedim ca în noaptea Sfânta să gustăm cu toții din potirul Vieții veșnice. ❖

Preot Paroh Dinu Pompiliu

DENIILE SĂPTĂMÂNII A CINCEA DIN POSTUL MARE

Postul Mare este un timp binecuvântat de post și rugăciune. Cele mai frumoase, mai pline de înțelesuri duhovnicești și de har slujbe le aflăm în Biserică în cele șapte săptămâni ale Postului Paștilor. Și dacă am început prima săptămână cu Canonul Sfântului Andrei Criteanul, citindu-l de luni pînă joi, Biserica a rânduit citirea integrală a acestui canon de pocăință și în miercuria celei de-a cincea săptămână din Post.

In mod cu totul excepțional, întrucât miercuri este sărbătoarea Bunei Vestiri, anul acesta Denia Canonului Mare va avea loc **LUNI 23 MARTIE**, în Biserica Șerban Vodă începând cu ora 18.

„Canonul Sfântului Andrei Criteanul este o capodoperă a imnografiei răsăritene, în centrul căruia se află smerenia și pocăința ca mod de răscumpărare a omului împovărat de conștiința păcatului. Tema centrală a Marelui Canon (ca, de altfel, a întregului Triod) este relația antinomică dintre bunătatea și dreptatea lui Dumnezeu. Dacă El, la Înfricoșătoarea Judecată, îi va osândi la chinuri veșnice pe cei păcătoși, înseamnă că e lipsit de bunătate; dacă, dimpotrivă, îi va ierta pe toți, fără nici o discriminare, înseamnă că nu e drept. Creștinii care merg pe prima variantă cad în deznădejde; cei care merg pe a doua cad în laxitate morală.” (IPS Bartolomeu Anania)

Iar Vineri seara are loc Denia Acatistului Bunei Vestiri, cel mai vechi acatist păstrat integral în cărțile de slujbă. Acatistul Bunei Vestiri este un imn de laudă și mulțumire adresat Fecioarei Maria, alcătuit din 13 condace (astăzi, condacul este doar o strofă scurtă) și 12 icoane (strofă mai lungă, ce dezvoltă tema condacului, sub forma stihurilor ce încep cu exclamația „Bucură-te!”).

Motivul introducerii citirii Acatistului în timpul Postului Mare îl constituie nu doar apropierea de praznicul Bunei Vestiri, ci și învățătura mariologică și hristologică pe care o cuprinde, în nașterea feciorelnică fiind recapitulate și realizate toate figurile Legii și ale Profeților, căci ea este realizarea Marii Taine a planului mai înainte de veci al lui Dumnezeu cu privire la creația Sa.

Părintele Petroniu Tănase spunea: «La Utrenia sâmbetei (n.r. – Slujba Deniei din seara zilei de vineri), se citește în patru răstimpuri Acatistul Bunei Vestiri, în chip sărbătorec și cu repetarea de mai multe ori a primului condac, anume alcătuit în cinstea acestei praznuiri: Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca

ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-Te Mireasă, pururea Fecioară!”

Prăznuirea aceasta s-a rânduit pentru pomenirea și cinstirea biruințelor câștigate de creștini cu ajutorul minunat al Maicii Domnului. Întâi împotriva sciților și perșilor, a două oară împotriva saraciniilor și a treia oară împotriva agarenilor, care, cu nenumărate oști, pe mare și pe uscat, asediaseră Constantinopolul. Patriarhul, împreună cu clerul și credincioșii, a făcut privegheri și rugăciuni neîntrerupte

și procesiuni cu sfintele icoane și îndeosebi cu icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului, care n-a întârziat să-și arate puterea Sa nebiruită. Pentru că oștile păgânilor, mult mai numeroase decât ale creștinilor, au fost biruite de istov, iar corăbiile lor încete de furtună, s-a rânduit această prăznuire de „mulțumire pentru biruință” către Ceea ce are „stăpânire nebiruită și izbăvește de-a pururi din toate nevoile pe credincioșii robii Săi”. Condacul întâi, „Apărătoare Doamnă”, alcătuit de patriarhul Serghie cu acest prilej, ne aduce aminte de-a pururi și ne dă încredere în ajutorul cel mare și grabnic al Preacuratei împotriva tuturor vrăjmașilor văzuți și nevăzuți.»

Despre cele două slujbe speciale ale Săptămânii a V-a din Postul Mare, Makarios Simonopetrul spunea că acestea ne pun în față două aspecte distincte ale istoriei mântuirii: prima în planul pocăinței, cea de-a doua în cel al întrupării. Și una și alta par solidare și complementare, iar timpul „concentrat” al Postului Mare, care dezvoltă această recapitulare la un nivel mai amplu, e afirmat atunci drept cadrul și ocazia conlucrării între planul binevoitor al lui Dumnezeu prin întrupare și răspunsul liber al omului prin căință și asceză. Acatistul permite astfel redefinirea întregii dimensiuni hristologice a spiritualității Triodului.

Despre folosul rugăciunii neîncetate

„Rugăciunea neîntreruptă stă în avea mintea alipită de Dumnezeu cu evlavie multă și cu dor, și atârnă pururea cu nădejdea de El, și a te încrede în El în toate, orice ai face și orice ți s-ar întâmpla.”
(Sfântul Maxim Mărturisitorul)

„...totdeauna, fie că ești culcat, fie ești în picioare fie că mănânci, fie că bei, fie că te întâlnești cu alții, inima ta să se îndeletnicească pe ascuns, în cuget, fie cu psalmii, fie cu rugăciunea: Doamne Iisuse Hristoase, fiule al lui Dumnezeu, miluiește-mă.” (Avva Filimon)

„A venit la mine odată un bătrân și întrebând de starea minții, mi-a spus: Doi ani am stăruit rugând pe Dumnezeu din toată inima și cerându-I fără slăvire să-mi dea să mi se întipărească neîntrerupt și neîmprăștiat în inimă rugăciunea pe care a lăsat-o El ucenicilor săi. Și văzând osteneala și răbdarea mea, mi-a împlinit cererea Domnul, marele dătător.” (Avva Filimon)

„Rugăciunea să rămână în minte ca raza în soare.” (Ilie Ecdicul)

„Să ai totdeauna mintea la Dumnezeu, în somn și în stare de veghe, la mâncare și în convorbiri, în lucrul mâinilor și în orice altă faptă, după cuvântul proorocului: Am văzut pe Domnul înaintea mea pururea. Dar să te socotești pe tine mai păcătos decât tot omul. Petrecând timp îndelungat în acest gând, se va ivi în înțelegerea ta o luminare vie, asemenea unei raze. Și cu cât o vei cere mai mult, cu mai multă luare-aminte și cu o cugetare neîmprăștiată, cu osteneală multă și cu lacrimi, cu atât ți se va arăta strălucitoare.” (Simeon Evlaviosul)

„Să cunoști fără greșală că rugăciunea neîncetată este aceea care nu se isprăvește din suflet toată ziua și toată noaptea, în lucrarea minții și în pomenirea lui Dumnezeu cu umilință stăruitoare.” (Cuviosul Nichita Stithatul)

din „Lumina din inimi”
(Părintele Dumitru Stăniloie)

Vineri 3 aprilie, începând cu ora 23, la biserica Șerban Vodă se va oficia **PRIVEGHERE DE TOATĂ NOAPTEA** la Praznicul Învierii Dreptului Lazăr: Pavcernița Mare, Litia, Utrenia și Dumnezeiasca Liturghie a Sf. Ioan Gură de Aur, urmată de Parastas cu dezlegarea Sărindarelor

ASTĂZI SE BINEVESTEȘTE PĂMÂNTULUI O MARE BUCURIE

Vestea cea bună este începutul dialogului lui Dumnezeu cu lumea Sa, o lume aflată sub spectrul suferințelor, nesiguranței și morții. În fiecare an, la începutul primăverii, pe 25 martie, rețrăim bucuria aflării faptului că Dumnezeu alege și dorește să vină în această lume pentru a-i oferi posibilitatea ridicării din tragedia însingurării și înstrăinării de El.

Pentru ca Dumnezeu Mântuitorul lumii să coboare și să ajungă în această lume luându-și asupra Sa firea umană pe care avea să o curățească salvând-o din păcat și din moarte, El trebuia să găsească în această lume un vas ales pentru a deveni purtătoare de Dumnezeu. Venirea Mântuitorului Iisus Hristos în lume a fost pregătită veacuri întregi pe diferite căi „după ce Dumnezeu odinioară ne-a grăit nouă în multe feluri prin prooroci, în zilele cele din urmă ne-a grăit nouă prin Fiul Său prin care a făcut veacurile.” (Evrei 1, 1-2)

Acest început al mântuirii noastre după toată dreptatea îl prăznuiește Biserica lui Hristos astăzi, cântând: „Astăzi este începătura mântuirii noastre și aflarea tainei celei din veac.” Și iarăși: „Astăzi se binevestește pământului o mare bucurie.”

Cu adevărat, astăzi este ziua în care prin Arhanghelul Gavriil, s-a adus bucuria cea mare a răscumpărării neamului omenesc. Arhanghelul a fericit-o pe Fecioara Maria, spunându-i mai întâi „Bucură-te!” și apoi „Ceea ce ești plină de har, că prin tine vine bucuria la toată lumea și întristarea neamurilor se risipește.”

În Evanghelia de astăzi, Maica Domnului ne arată cât de mare este respectul lui Dumnezeu pentru libertatea omului, dar și cât de mare este libertatea omului care se unește cu libertatea lui Dumnezeu, cât de mare este smerita împlinire a voii lui Dumnezeu când omul iubește pe Dumnezeu ca răspuns al său la iubirea lui Dumnezeu.

Așadar, Dumnezeu nu forțează poarta inimii, ci stă lângă ea și așteaptă, bate la poarta inimii, ne cheamă tainic prin bucurii, prin încercări, prin necazuri, și așteaptă ca noi să-i răspundem, iar dacă răspundem, ne mântuim, însă dacă refuzăm iubirea Lui pierdem mântuirea, pentru că El nu voiește ca omul să se mântuiască forțat, ci mântuirea Lui cuprinde și respectul libertății noastre, adică nu este o tiranie.

Învățătura de credință a Bisericii noastre ortodoxe ne spune „Când Fecioara a răspuns către arhanghel: «Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău», atunci trupul Mântuitorului Iisus Hristos S-a urzit în pântecele Preasfintei Fecioare Maria, prin împreună-lucrarea Duhului Sfânt. Atunci numaidecât...”

O cinștim pe Maica Domnului și ne rugăm ei, pentru că tot ce am pierdut prin Eva, adică nevinovăția, raiul, harul, familia sfântă, pe Însuși Dumnezeu, le-

am redobândit, sau le putem redobândi prin Maica Domnului.

Maica Domnului se află la hotarul ce desparte creatura de Creator. Ea este „înălțime neajunsă de gândurile omenești”, cum o cântă Acatistul ei, și „adâncime nevăzută de ochii îngerești”, purtătoarea curăției, arătarea Duhului Sfânt și începutul făptuirii duhovnicești. Este modelul desăvârșirii și al sfințeniei, modelul către care trebuie să tindă întreaga fire creată. ❖

Diacon Cristian Filiuș

Dacă viața și cuvântul se vor întâlni

„Viața fără de cuvânt mai mult folosește decât cuvântul fără viață.

Căci viața și tăcând folosește, iar cuvântul și strigând supără. Iar dacă și cuvântul și viața se vor întâlni, fac o icoană a toată filosofia.” (Avva Isidor Pilusiotul)

✚ *Oarecari frați s-au dus de la pustia Schitia la avva Antonie cel Mare și intrând într-o corabie să meargă la el, au aflat pe un bătrân care și el voia să meargă acolo, dar nu-l cunoșteau frații. Și șezând aceia în corabie, grăiau cuvinte de ale părinților și din Scripturi și iarăși pentru lucrul mâinilor lor. Iar bătrânul tăcea.*

Și venind ei au aflat că și bătrânul merge la avva Antonie. Și după ce au ajuns la avva, le-a zis lor (Antonie): bună tovarășie ați avut pe bătrânul acesta.

A zis și bătrânului: buni frați ai aflat cu tine, avvo. Zis-a bătrânul: buni sunt, cu adevărat, dar ograda (curtea) lor n-are ușă și cel ce voiește, intră în grajd și dezleagă asinul.

Iar acestea zicea, însemnând, că cele ce vin la gură, acelea grăiesc.

✚ *S-au dus oarecari frați la avva Antonie cel Mare și i-au zis lui: spune-ne nouă cuvânt, cum să ne mântuim? Zis-a lor bătrânul: ați auzit Scriptura? Bine vă este vouă. Iar ei au zis: voim să auzim și de la tine, părinte. Și a zis lor bătrânul: zice Evanghelia: de te va lovi cineva peste față cea dreaptă a obrazului, întoarce-i lui și pe cealaltă. Zis-au lui: nu putem face aceasta. Zis-a lor bătrânul: de nu poți întoarce și pe cealaltă, măcar pe aceea una s-o suferiți. Zis-au lui: nici aceasta nu putem. Zis-a bătrânul: dacă nici aceasta nu poți, nu dați în locul aceleia ce ați luat. Și au zis ei: nici aceasta nu putem. Deci, zis-a bătrânul, ucenicului său: fă-le puțină fiertură căci sunt neputincioși.*

Dacă aceasta nu poți și aceea nu poți, ce să vă fac vouă? De rugăciuni este trebuință. ❖

din “Patericul egiptean”

Rânduiala Sfintei Liturghii

PROSCOMIDIA

Sfânta Liturghie

se împarte în două părți mari:

- a) Proscomidia, care se săvârșește în taină;
- b) Liturghia propriu-zisă, care se săvârșește în auzul credincioșilor.

La rândul ei, liturghia propriu-zisă se împarte în două părți, dintre care cea dintâi poartă numele de Liturghia catehumenilor, iar a doua, Liturghia credincioșilor,

✚ Proscomidia (de la cuvântul grecesc *nposhomideo* = „a aduce, a pune înainte, a oferi, a face dar”) este rânduiala pregătirii darurilor de pâine și de vin, care alcătuiesc materia jertfei. Această primă parte a Liturghiei se săvârșește întreagă în taină, în timpul slujbelor premergătoare Liturghiei (Utrechia sau Ceasurile), înăuntrul altarului, și anume în latura lui dinspre miazănoapte, pe o masă mică sau în scobitura făcută înadins în perete și numită *proscomidiar*, care la unele biserici mai mari are chiar forma unei încăperi aparte, din stânga altarului. Miezul Proscomidiei îl alcătuiește alegerea și pregătirea materiei de jertfă din darurile de pâine și de vin aduse de credincioși.

✚ La Proscomidie se folosesc prescuri, adică pâinișoare făcute din frământătură dospită și având uneori formă rotundă, dar mai ales formă de cruce, în patru cornuri, amintind Crucea pe care s-a răstignit Mântuitorul și închipuind cele patru laturi ale lumii. Partea lor de la mijloc se cheamă *pecete*, pentru că are întipărită pe ea semnul lui Iisus, adică crucea închisă într-un pătrat cu literele de la început ale numelui Mântuitorului: *Is*. (*Iisus*), *Hr*. (*Hristos*), *Ni Ka* (adică *Iisus Hristos* biruiește). Această *pecete* e făcută cu un instrument de lemn, *pistornic* sau *pristolnic*.

✚ Prescurile aduse de credincioși sunt însoțite de obicei de câte o lumânare și de pomelnic, adică o foaie de hârtie pe care sunt scrise numele credincioșilor, vii și morți, ce se vor pomeni la Liturghie.

✚ Prescurile (n.r. - pâinea) și vinul aduse de credincioși pentru Liturghie închipuie sau înfățișează mai întâi însăși ființa trupească și sufletească a credincioșilor, pe care ei o aduc ca jertfă lui Dumnezeu, sub această formă. Spre deosebire de jertfele din Legea Veche, care constau din cărnuri sau din roadele pământului și din care se hrăneau nu numai oamenii, ci și animalele, pâinea și vinul sunt alimente care alcătuiesc numai hrana omului, și anume hrana lui de căpetenie. Ele nu numai că întrețin viața trupească a omului, ci totodată o și simbolizează în chipul cel mai potrivit.

✚ În al doilea rând, pâinea, făcută din atâtea boabe de grâu strânse laolaltă, și vinul, ieșit din zdrobirea în același teasc a atâtor ciorchini de boabe de struguri, simbolizează și unitatea sau legătura nevăzută care leagă între ei pe toți fiii Bisericii, făcând din ei un singur trup: Trupul tainic al Domnului. ❖

Credința Ortodoxă
Extrase – text adaptat.

Povești de povestit, gânduri de gândit

Activități educative la Biserica Șerban Vodă

Scopul școlii, în același timp și al orelor de religie, este acela de a forma personalitatea celor mici, de a-i educa în spiritul valorilor autentice (adevărul, binele, frumosul), fără de care încetăm să mai fim oameni și în absența cărora viitorul oricărei comunități umane reale este imposibil.

Fără morala creștină, omul este cel puțin de două ori păgubit: față de sine și față de familia și societatea în care trăiește.

Pe de altă parte, orele de religie vin să confirme că dintru începuturi cultura română a fost profund creștină atât în expresia ei orală, populară, cât și în cea scrisă, cultă. Și ea are în continuare un rol cultural și educativ important.

De aceea, doamna Cîrstoiu Minodora, profesor de religie la Școala generală nr.103, a găsit de cuviință să lărgască activitățile pe care le face cu elevii săi. A decis să dezvolte universul cultural al copiilor prin lecturi săptămânale. În același timp aceștia primesc într-o formă accesibilă lecții de moralitate și bună socializare cu semenii. Și nu întâmplător a ales ca aceste lecturi să le facă în spațiul bisericii, într-un loc care te îndeamnă să privești mai atent și să judeci mai profund realitățile exterioare și relațiile interumane. Ca să nu mai vorbim de înlesnirea legăturii cu Dumnezeu.

Într-un cadru cald și apropiat, poveștile ajung la sufletele copiilor. Și ei încep să-și pună întrebări, să gândească, să aprecieze și să-și însușească într-un mod plăcut valori umane înalte.

Pentru a se putea bucura cât mai mulți copii de aceste întâlniri săptămânale, la aceste lecturi sunt invitați joi, de la ora 17 la 18, la Biserica Șerban Vodă, toți elevii care doresc să-și petreacă frumos și util o oră din timpul lor liber ❖

COLECTA PENTRU FONDUL CENTRAL MISIONAR

Continuă în duminica din 22 martie și la sărbătoarea Bunevestiri, când colecta se va încheia. Scopul acestei colecte este ajutorarea bisericilor cu resurse financiare limitate din țară și din diasporă, și susținerea unor programe sociale pentru sprijinirea persoanelor cu posibilități materiale reduse

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 22 - 29 MARTIE 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 22 martie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 4-a din Post (a Sfântului Ioan Scărarul) Utrechia, Sfânta Liturghie
Luni 23 martie	18 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Denia Canonului Mare
Martți 24 martie	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Pavecernița Mare
Miercuri 25 martie	08-12	Vecernia unită cu Sfânta Liturghie – Buna Vestire
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 27 martie	18 ⁰⁰ -21 ⁰⁰	Denia Acatistului Bunei Vestiri
Sâmbătă 28 martie	07 ³⁰ -10 ³⁰	Sfânta Liturghie cu Pomenirea morților; citirea Sărindarelor
	17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Vecernie
Duminică 29 martie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 5-a din Post (a Cuvioasei Maria Egipteanca) Utrechia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2015 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI